

XXIV. BVXENTVM (*Policastro*). *Tribu Pomptina.*

Ποξόνις Graece (Strabo 6, 1, 1 p. 253; Diodor. 11, 59; Plinius 3, 5, 72: *oppidum Buxentum, Graeciae Pyxus*; in nummis antiquissimis est Ποξόνις iunctum cum vocabulo Στρῖνος), Latine Buxentum (*Buxantium Mela* 2, 4, 69; *Βούξεντον* Ptolemaeus 3, 1, 8; *Buxentini* tituli n. 453, 482) urbs dicta quando Romanorum facta sit, ignoramus, nec multum tribuimus Silio 8, 585 inter populos Italiae Romanos contra Hannibalem adiuvantibus numerantibus Buxentiam pubem. Hoc primum eorum annales de Buxento tradunt de colonia eo deducenda legem latam esse a. u. c. 557, deductam esse eam coloniam post triennium a. 560. Scilicet statim post bellum Hannibalicum finitum cum universam oram Campanam perpetuae tutelae causa occupare placuisse coloniis quattuor Voltumnus Litternum Puteolos Salernum deductis, his adiectum esse in

459 [=80] Policastri in turri campanaria.

AVGVSTAE · IVLIAE
DRVSI · F
DIVI · AVGVSTI

Filonardianus liber f. 95; Mannelli ms. 2, 148 (inde Romanelli topogr. I, 373); Antonini p. 419 ed. 1, 1, 418 ed. 2; Laudius Paleocastr. dioec. synopsis (1831) p. 105. Orelli 662.

I AVGVSTAE · IVLIA Fil., AVGVSTA · ET · IVLIA Mann., AVGVSTAE · IVLIAE Ant. Laud. — 3 ... DIVI · AVGVSTI ... Mann. — Apud Mannellum contaminata est cum n. 460.

460 [=81] Policastri MANN. in turri campanaria FIL. ANT. In Lucania MAFF.

GERMANICO · CAESARI
TI · AVG · F · DIVI · AVG · N
DIVI · IVLI · PRO · N · AVG
COS · II · IMPERATORI · II

Filonardianus liber f. 95; Mannelli ms. 2, 148 (inde Romanelli topogr. I, 373); Antonini p. 419 ed. 1, 1, 418 ed. 2; Maffei M. V. 353, 2 (ex eo Donat. 97, 14); Laudius Paleocastr. dioec. synopsis (1831) p. 104. Orelli 656. 662.

Vv. divisi ad Mann. Ant. Laud. — In vv. extremis puncta ponit Ant. — 2 TI om. Ant. — NII Fil. — 3 IVLI Ant. Maff. — 4 COS·II COS Maff. — IMPERATORI·II Fil. Mann. Maff. Laud., IMPERAT Ant. — Apud Mannellum adhaeret n. 459.

Lucania Buxentum; trecentas familias in singulas colonias missas esse; tres viros deduxisse M. Servilium Geminum, Q. Minucium Thermum, Ti. Sempronium Longum (Liv. 32, 29. 34, 42. 45; Vell. 1, 15). Eam coloniam cum mox desertam repperissent magistratus eo profecti, novi coloni adscripti sunt a. u. c. 568 (Liv. 39, 23). Pauci qui super sunt tituli declarant et ipsi rem publicam ibi fuisse eamque rectam a duoviris (n. 461).

Praeter auctores supra nominatos commemorari potest hoc loco Paleocastren. dioeceseos historico-chronologica synopsis . . . Nicolai Mariae LAUDISII . . . iussu confecta (Neapoli 1831. 8. pp. 111); habet tamen titulos non alios atque vulgares.

461 [=82] cippus quadratus alt. palm. 4,
Sapri prope Policastrum nuper rep. ANT.
(1745). In medio plateae LAVD.

D · M
L · SEMPRONO
L · F · POM · PRISCO
AED · DVOVIR
5 DES · V · A · XXV
MEN · VII
SI · NON · ANTE · DIEM
CRVDELIA · FATA · FV
ISSENT · HIC · PATER · ET
10 MATER · DEBVIT
ANTE · LEGI

Antonini lett. all' Egizj (1750) p. 133, Lucania p. 435 ed. 1 a. 1745 (ubi tamen citantur epistulae illae pagina adiecta), I, 434 ed. 2; A. S. Mazochi syll. ms. a principe della Scalea; Laudius Paleocastr. dioec. synopsis (1831) p. 62.

Vv. divisi ad Maz. — 5 DES] DESUIT Laud.
— 11 TEGI Ant. (lett.)

XXV. VELIA (*Castellamare della Bruca prope Pisciottam*).

Τέλη (quam formam nummi solam norunt inscripti sere Τέλητῶν, auctores quoque habent optimi quique) sive Ελέα Graecis (Strabo 6, 1, 1 p. 252: οἱ μὲν κτίσαντες Φωκαῖοις Τέλην, οἱ δὲ Ελῆν . . ., οἱ δὲ νῦν Ελέαν ὀνομάζουσι) itemque Latinis tum cum litteras magis quam vitam quotidiam respiciunt (sic Cicero de d. n. 3, 33, 82 ait Zenonem Eleac in tormentis necatum), ibi vero ubi de sua aetatis statu cogitant Latinis semper Velia (ita inter alios Cicero Verr. 1, 2, 40, 99. 5, 17, 44; ad fam. 7, 20; ad Att. 16, 6, 1; Vergilius Aen. 6, 366 [359]; Vell. 2, 79; Mela 2, 4, 69; Plinius 3, 5, 71: *oppidum Elea quae nunc Velia*; Stephanus s. v. ἡ νῦν Βελέα; Οὐελία Ptolemaeus 3, 1, 8; item in titulis Eburino n. 453 et Paestano n. 482) dicta urbs a Phocaeanis condita sola fuit in ora maris superi Lucana, quae Graeca semper manserit (Strabo 1. c.: καὶ πρὸς Λευκαγοὺς ἀντέσχον καὶ πρὸς Ποσε-

δωνιάτας καὶ κρείττους ἀπήγεσαν). A Romanis Velienses mature foedus optimi iuris impetraverunt, secundum quod iis ut reliquis urbibus Graecorum foederatis ius fuit non viris, sed navibus rem Romanorum adiuvandi (Polyb. 1, 20, 14; Liv. 26, 39, 5) et Graecum Cereris sacerdotium in urbe constitutum cum sacerdotes natione Graecas requireret, eae Neapoli fere aut Velia adsumebantur civitate Romana ob eam ipsam causam donatae (Cicero pro Balbo 24, 55). Bello Italico Velienses ad civitatem pervenisse Cicero l. c. significat. De territorio eorum liber coloniarum p. 209 *Veliensis (praefectura)*, ait, *actus n. XVI per XXV*. — Titulos ex Velia habemus cum Graecos aliquot (C. I. Gr. 5778 c p. 1233; Antonini Luc. p. 316. 320 ed. 1) tum Latinos infra editos per paucos, quorum tamen unus n. 462 ostendit Veliam municipium fuisse; nominantur enim quattuor viri.

462 [=84] Veliae rep. 1828 cum quinque aliis Latinis et septendecim Graecis titulis.

D · M
C · SEXTILIO · O P
PIO · IIII VIR · QQ
V · A · L · CLAUDIA · PO
5 TITA · CONIVGI · CA
RISSIMO

Edidit Capialbi in ephemeridibus Reginis q. d. *Fata Morgana* 15 Jul. 1839 num. I ann. II. Accepi praeterea a Schnarsio medico Neapolitano.

3 VIROQ Schnars. — 4 VAE Schn., pecvn ALim Capialbi. — 5 TIT Cap. — 6 om. Schnars.

Veliae tituli rep. cum n. 462.

463 [=85] GALIMORPHVS

464 [=86] H E D I L I O

465 [=87] TATO CONIVGI . . .

Ed. Capialbi l. c.